

Ezechia

(Aşa vorbeşte Domnul..)

Aşa vorbeşte Domnul,nu mai sta,
Tu puneţi în rînduială casa ta."
Pe Ezechia Domnul l-a-nştiinţat,
Atuncea el a plîns şi s-a rugat.
Ca rîndunica şi ca un cocor
A ciripit sârmanul muritor,
(:Ştiind căci cuibul şi-l va părăsi,
Şi de ai săi el se va despărţi.:)

Cor

Soarele cu zece trepte,s-a întors ca un viteaz,
Umbrele s-au dat în urmă pe cadranul lui Ahaz.
Ca un semn,ca mărturie pentru vechiul împărat,
Să cunoască şi să ştie căci Domnul l-a vindecat.
Cu cinsprezece ani,cu cinsprezece ani,
El firul vieţii i l-a prelungit,
Cu cinsprezece ani,cu cinsprezece ani,
Aşa precum Isaia a vorbit.

În disperarea lui şi-a amintit,
Şi Domnului el i-a mărturisit
Credincioşia-n care a umblat,
Dar nici căderile nu le-a uitat.
Căci orice om,oricît ar fi de sfînt,
El are şi căderi pe-acest pămînt.
Dar dacă noi la Domnul vom striga,
El este bun şi ne va vindeca.

Şi-atuncea Domnul lui un semn i-a dat,
Să ştie toţi că El l-a vindecat.
Pe ceasul lui Ahaz citim şi noi,
Cum timpul,soarele,s-a dat 'napoi.
Cînd turta de smochine i-au adus,
Şi oamenii pe rana lui au pus,
Şi boala şi durerea au plecat,
Căci Dumnezeu pe loc l-a vindecat.